

SCAN *reportage*

Elk dier verdient een eerlijke behandeling

Hondengeleiders André Assink en Ingmar Wassink werken vanuit de regio's Enschede en Almelo met als taakaccent: dierenwelzijn. Hierin trekken zij dagelijks op met Willem Wannyn van de Landelijke Inspectiedienst Dierenbescherming. Willem is buitengewoon opsporingsambtenaar. Hun doel? "Opkomen voor weerloze dieren"

Twee jaar geleden is de samenwerking tussen de politie Twente en de Landelijke Inspectiedienst Dierenbescherming (LID) geïntensiveerd. Een waardevolle aanvulling waardoor gezamenlijk grotere zaken aangepakt kunnen worden. De samenwerking met onder andere de unit Huiselijk Geweld, is eveneens uitgebreid. En dat is nodig. "Wetenschappelijk is bewezen dat mensen die hun (huis)dier mishandelen vaak ook agressief zijn naar hun huisgenoten. Dierenmishandeling is bovendien ook vaak gerelateerd aan andere strafbare feiten."

24 uur per dag

André: "Eigenlijk zijn we 40 uur van onze week bezig met dierenwelzijn." Ook de BPZ weet het drietal steeds beter te vinden. "Als je in een probleemgezin komt, ben je in eerste instantie uiteraard gericht op de mens. Echter, heel vaak is er ook een dier aanwezig dat het moeilijk heeft." Het team doet dan ook een oproep: "Het is heel belangrijk dat alle collega's

weten dat ze op ons kunnen terugvallen als ze ergens mee zitten. Wij zijn in principe 24 uur per dag bereikbaar."

Het team maakt gebruik van een breed netwerk en verzorgt lezingen. "Zo zijn er naast de contacten binnen politie en justitie ook onmisbare afstemmingsmomenten met onder andere dierenartsen, huisartsen, GGZ, Thuiszorg, Mediant, Tactus. Ook voor adviesvragen weet men elkaar te vinden. Zo werd Willem dit weekend nog benaderd voor advies inzake een losgebroken dolle stier.

Caviapolitie

Het team is zich bewust van de soms denigrerende toon waarmee over hun werk gesproken wordt: "Mensen die ons de 'caviapolitie' noemen, doen dat uit onwetendheid. Als ze een kijkje nemen in ons fotobestand zijn ze behoorlijk onder de indruk. Wij zijn soms maatschappelijk werker, advocaat en politieman tegelijk", aldus de hondengeleiders.

Sinds kort is het mogelijk zaken

die te maken hebben met dierenwelzijn via bestuursrecht af te handelen. Bij een ernstig vermoeden van verwaarlozing wordt contact opgenomen met het ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie. Bij spoedeisende zaken beoordeelt een dierenarts de situatie en past men spoeddwang toe. De dieren worden weggehaald en alle kosten op de eigenaar verhaald. "Dit kan flink in de papieren lopen. We hebben meegemaakt dat iemand zijn huis hierdoor moest verkopen", aldus Wassink. "Dat is natuurlijk triest, maar onze eerste prioriteit ligt bij de dieren. Zij kunnen zich immers niet verdedigen. Wij zorgen altijd voor een goed onderbouwde zaak, met dierenartsverklaringen, foto's, meerdere controles, etc."

Voorbeeldfunctie

"We kunnen dit werk alleen op deze wijze doen omdat de korpsleiding erachter staat en de regionale contacten, waaronder justitie prima zijn", vertelt Willem. Dat hier per regio verschillend

over wordt gedacht, ontdekten Assink & Wassink tijdens een cursus: "Twente is de enige regio die zo intensief samenwerkt met de LID en gebruikmaakt van een zorgvuldig opgebouwd netwerk. Zonder onszelf op de borst te kloppen kunnen we stellen dat Twente een voorbeeldfunctie heeft." Dat onderschreef ook Onno van Gelder, kwartiermaker van de landelijke dierenpolitie. Hij liep een dag mee met het drietal, constateerde de kloof tussen praktijk en theorie en was onder de indruk van de opgedane kennis in Twente.

Gezond

Er zijn uiteraard tal van trieste voorbeelden. "Er wordt mij vaak gevraagd naar de 'ergste' zaak. Die is er niet", aldus Willem. Algemeen bekend is de zaak van de 26 verwaarloosde paarden die in beslag zijn genomen. Mensen die dieren mishandelen, verwaarlozen of zelfs doden. "Ons werk breidt zich steeds uit. Door de economische crisis is er in sommige gezinnen geen geld voor medische verzorging van dieren. Soms worden paarden achtergelaten op de paardenmarkt. Je houdt je hart vast als je ziet in welke situatie zo'n dier terecht komt", vertelt Ingmar. "Als er echt geen geld is, kunnen we wel eens iets regelen met een dierenarts uit ons netwerk. Vaak op voorwaarde dat het dier het gezin verlaat."

Willem is oud-politieman en zit al 25 jaar in het vak: "Na een kwart eeuw denk je alles wel gezien te hebben. Niets is minder waar." Ook Ingmar en André beamen: "We zijn harder geworden door dit werk."

Postbode

Toch blijft men zich dagelijks verwonderen. Willem herinnert zich een gezin dat drie weken op vakantie ging en de katten thuis liet. Bij de voordeur hing een briefje voor de postbode, met het verzoek elke dag twee handjes kattenvoer in een bakje te gooien. De postbode in kwestie bleek dit keurig te doen.

Het werk geeft veel voldoening: "Soms doordat iemand blij is omdat er eindelijk iets aan een trieste situatie is gedaan. Maar ook wanneer je ziet dat een mishandelde hond bij een leuk gezin is terechtgekomen. Of als je constateert dat verwaarloosde paarden er weer gezond bijlopen. Daar doen we het voor. Willem: "Een dier vraagt van de maatschappij immers alleen een eerlijke behandeling."

Margreet Koster

